

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 740/2021
24.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Братислав Савић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојице из ..., чији је заједнички пуномоћник Драги Крстић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6631/18 од 20.02.2019. године, у седници већа одржаној 24.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6631/18 од 20.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6631/18 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 89/14 од 23.08.2018. године, у ставу првом изреке, којим је одбијен тужбени захтев да се утврди да је без правне важности завештање пред сведоцима, које је пок. ГГ потписала 03.04.2012. године и да је без правне важности уговор о купопродаји закључен између ГГ као продавца и ВВ као купца од 03.04.2012. године, оверен пред Основним судом у Нишу 06.04.2012. године под Ов ../12, зато што сада пок. ГГ у време закључења ових докумената није могла да схвати значај својих поступака. Ставом другим изреке првостепена пресуда је укинута у ставу другом изреке којим је одлучено о захтеву тужених за накнаду трошкова парничног поступка и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведене пресуде донете у другом степену, у правноснажном делу, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешене примене материјалног права, у смислу члана 403. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-ОУС, 74/2013- ОУС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1 и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 410. став 1. ЗПП прописано је да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити решењем првостепени суд без одржавања рочишта, а чланом 413. ЗПП, да ће неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбацити Врховни касациони суд решењем ако то, у границама својих овлашћења (члан 410), није учинио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 13.01.2014. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиље недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**